

UCHWAŁA Nr II / 14 / 2018
RADA GMINY ŁĄCK
z dnia 28 grudnia 2018 r.

w sprawie nadania nazwy ronda.

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt 13, art. 40 ust. 1 i art.41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 994; zm.: Dz. U. z 2018 r. poz. 1000, poz. 1349 i poz. 1432), Rada Gminy w Łącku uchwała co następuje:

§1

1. Nadaje się rondu położonemu w Łącku na częściach działek ewidencyjnych: 1054, 1037 i 1031 w obrębie nr 0008 - Łąck, zlokalizowanemu u zbiegu ulic: Płockiej, Kutnowskiej i trasy Księdza Jerzego Popiełuszki nazwę **Błogosławionego Ojca Honorata Koźmińskiego**.
2. Pełna nazwa ronda brzmieć będzie - **Rondo Błogosławionego Ojca Honorata Koźmińskiego**.
3. Położenia ronda określa załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Łąck.

§3

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

inż. Lech Drohomirski

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 18 ust.2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, podejmowanie uchwał w sprawie nazw ulic, placów publicznych, mostów oraz wznoszenia pomników, należy do wyłącznej kompetencji właściwości rady gminy.

Na wniosek Rady Miasta Płocka z dnia 7 listopada 2018r., który wpłynął do tut. urzędu w dniu 19 listopada 2018r. o nadanie nazwy rondu zlokalizowanemu u zbiegu ulic: Płockiej, Kutnowskiej i trasy Księdza Jerzego Popiełuszki, położonemu na częściach działek ewidencyjnych: 1054, 1037 i 1031 w obrębie nr 0008 – Łąck, nadając się nazwę Błogosławionego Ojca Honorata Koźmińskiego.

Biografia Błogosławionego Ojca Honorata Koźmińskiego

Wacław Koźmiński, bo takie było jego imię z chrztu, urodził się 16 października 1829r. w Białej Podlaskiej. W 1840r. wraz z rodziną przeniósł się do Włocławka. Uczęszczał do Gimnazjum w Płocku (obecnie Liceum im. Marsz. Stanisława Małachowskiego). Studiował na Wydziale Budownictwa w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie. 23 kwietnia 1846r. został oskarżony o udział w spisku przeciwko carowi, aresztowany przez policję rosyjską i umieszczony w Cytadeli Warszawskiej. Tam poważnie zachorował na tyfus. W celi więziennej Wacław doznał cudu nawrócenia i przemiany życia. Po opuszczeniu Cytadeli udał się do Włocławka, odbył spowiedź generalną z całego życia, a 7 grudnia 1848r. zgłosił się do zakonu kapucynów w Warszawie. 27 grudnia został wyświęcony na kapłana. Otrzymał imię zakonne Honorat.

Będąc kapłanem dzielił się jako lektor teologii oraz kaznodzieja i spowiednik. Gorliwie działał w wielu świątyniach Warszawy, przede wszystkich głosząc kazania, które przyciągały wielu słuchaczy. Udzielał się także jako misjonarz ludowy. Od samych początków przyświecała mu idea odrodzenia ducha religijnego w społeczeństwie polskim. Propagował nabożeństwo do Matki Bożej, zwłaszcza Żywy Różaniec, nadając mu charakter społeczny. Najczynniej jednak o. Honorat oddał się pracy w Trzecim Zakonie Franciszkańskim, który już od lat istniał przy kościele kapucynów warszawskich. Swoim zaangażowaniem ożywił i zaktywizował tę społeczność. Pomimo carskiego zakazu funkcjonowania zakonów w zaborze rosyjskim, o. Koźmiński zainicjował dwadzieścia sześć wspólnot habitowych i niehabitowych, z których do dzisiaj istnieje siedemnaście. Zgromadzenia o. Honorata podejmowały prace charytatywne i apostołskie m.in. wśród młodzieży szkolnej i rzemieślniczej, w fabrykach, wśród ludu wiejskiego, w przytułkach dla ludzi starych i upośledzonych.

W 1892r. o. Honorat znalazł się w Nowym Mieście nad Pilicą, gdzie spędził ostatni etap swego życia. Zmarł 16 grudnia 1916r. Uroczysta beatyfikacja ojca Honorata Koźmińskiego miała miejsce 16 października 1988r. w Rzymie.

Dorobek pisarski o. Honorata stanowi 128 pozycji drukowanych i 37 niedrukowanych, 28 tomów kazań, opracowania Konstytucji i Ustaw dla wszystkich swoich zgromadzeń.

PRZEWODNICZĄCY RADY

inż. Lech Droboszyński

Załącznik Nr 1 do
Uchwały II / 14 / 2018
Rady Gminy Łąck
z dnia 28 grudnia 2018r.

